

Riales

Periòdic quinzenal humorístic

Redacció i Administració: Carrer del Carme, 8

Any I.—Núm. 1

Olot, 15 de Juliol de 1927

Preu: 20 cts.

Donatiu de l'Ajuntament

Tindrem gaire vida?

nrº 5498

Si la vida nostra té d'esser llarga fins que fassin la terra que falta, vos dic que Matusalén quedarà molt jovenet.

Director
Alberto Puig

MOBLES - Sillons de Jonc - MOBLES

Les Tres Portes

Carrer de Hospici, 9
OLOT

Per qualsevol moble
que necessiti, vingui
a visitar-nos.

S'estalviarà
temps i diners.

Recordi els següents preus per quan necessiti mobles

PREUS:

	<u>PTAS.</u>
Joc de Dormitori: armari mirall, llit matrimoni i tauleta nit	360
Joc de Menjador: bufet, taula quadrada i 6 cadires . .	290
Bufet, amb marbre, lluna biselada i vidres decorats . .	200
Bufet, sense marbre	120
Armari mirall amb lluna biselada.	230
Taula quadrada de menjador	38
Lavabo complet	23
Llit de Matrimoni amb somier	70
Calaixera amb marbre	100
Somier de Matrimoni 2 peces	21
Tauleta de nit amb marbre	21
Cadires per menjador a 4'20 ptes. una o sia la dotzena .	50
Llit de 5 pams amb somier	37
Somier de 5 pams	19
Llit de baranas amb somier	34

**¡¡Sillons i silleries de jonc i médulas
a preus molt convenientes!!**

“Mundos” i maletes

Per a fora d'Olot, fem els envíos francs d'embalatge

POQUES PARAULES

No volem trencar la gentil costum d'adreçar en el primer nombre d'una publicació, unes cordials frases de salutació a tots els nostres conciutadans i ensems a la premsa tota, tan a la gran, com a la petita, com a la més petita (recordeu, lector, el nombre de publicacions de la ciutat nostrada).

RIALLES, ja ho diu amb el seu nom, no ve a lluitar per un elevat ideal de cultura (publicacions més feixugues se'n cuiden abastament); tampoc aspira al noble afany d'evangelitzar, amb sermons bíblics, els nostres estimats lectors i lectores (rotatius que hi tenen la ma trencada cooperen a n'aquesta tasca excellentment). RIALLES té unes aspiracions molt més modestes: vol contribuir a augmentar el petit bon humor que hi ha en la nostra ciutat, proporcionant lleures i agradables lectures que provoquin quantes més rialles millor, bo i recordant allò de que: fa més profit un bon tip de riure que una arroba de mongetes.

Salut, doncs, a tothom, i preguem àdhuc que els actuals malalts es posin aviat ben bons per a ajudar-nos a fer més RIALLES.

Com ha nascut "RIALLES?"

Dins la nostra ciutat ja fa molt de temps que pugnava per poder sortir i veure la llum pública un quinzenari i aquest fins avui no ha estat possible poder-li donar vida, la que esperem serà ben llarga, doncs la popularitat el farà amar creixent al veure que és un periòdic que no té cap caire, ni bo ni dolent, ni vermell ni negre.

El nostre gran quinzenari és sols per fer passar l'estona, tan als grans com els petits, volem dir amb això, sense distincions d'edats ni classes, poden llegir-ho els nens que van a l'escola com els vells que surten sols a les hores del sol, tan els paisans, com militars, com els eclesiàstics, en fi, tot el que es pugui entendre amb la paraula TOTHOM.

Tothom pot riure llegint el nostre quinzenari, i encara que nosaltres desfem allò que diu la dita popular «No se'n fa pagar res de riure»; per fer riure als nostres llegidors els fem pagar la grandiosa quantitat de 20 cèntims, la que després de *enterar-se* de totes les coses que nosaltres *enterem*, estem segurs que quedaran contents. *I no es faran retratar.*

Ja sabem que per fer riure costa molt, doncs trobareu persones que no riurien ni que les *matessi*. Moltes d'aquestes son aquelles que sols els fan riure xabacanades que elles mateixes fan i que molts dels que formen les seves penyes diuen «la solució demà o l'any que ve».

Aquestes persones son també aquelles que tot el que fan els altres, encara que sigui el seu més gran amic, troben que és sense gràcia.

Nosaltres tenim l'atreuiment de provar que és el que podrà fer riure a n'aquestes persones i volem mirar que tots aquells que són *la veu*

cantant de vàries penyes (que moltes vegades per ésser més prudents que ells no han anat a pinyes) fer-los riure i perdre la posa seriosa que sempre solen adoptar.

Nosaltres ja sabem que el que poguem fer i dir, moltes persones, per no dir totes, trobaran això molt bé, allò, bé, el de més allà, dolent i el de més avall, dolentíssim, però totes aquelles coses que el públic pugui veure, moltes d'elles seran descobertes per nosaltres, molts jorns abans que els nostres repartidors cridin el quinzenari, i ara volem fer una pregunta a tots els que trobin aquestes coses: ¿Han comprat vostès alguna vegada caramels o dolços? ¿Han agradat a totes les persones els mateixos? No necessitem la contesta, ja se sap de memòria. Això mateix passa en totes les coses, en el vestit, en les sabates, amb els mitjons, camises, fins amb els pantalons de senyora. (Això ja sabem que primer pot fer mal efecte però després ja riuran, ja veuran com riuran).

Demà ja sabem que sentirem per moltes cases carrers i passeigs «Noi, està molt bé el quinzenari RIALLES». «Quimeta que no has llegit les RIALLES» «Llàstima que no estigui més bé». «No té gaire solta però és passador», però recomanem que no duri aquest entusiasme sols unes setmanes, sinó que sigui conseqüent i duri força, força, si pot ésser tot el temps que tinguem de vida que ajudant Déu i si no tenim cap malaltia ja estem bé per poguer anar durant.

Allò que diuen els predicadors (i que no s'ofeguin). Llarga vida vos desitjo a vosaltres com per nosaltres mateixos. Anem.

NAP I COL

Magatzem de robes Casa NYERA

de

JOAN GUITART

**Novetats per a Senyora en
Llanes, Sedes i Fantasies
de Cotons.**

Gran novetat en Paraigües i Ombrel·les

Crespons de seda de totes classes

Mitges de totes classes i preus

Géneres de punt de totes classes

Especialitat en Géneres Negres

Antiga CASA NYERA

Carrer d'Aigua.

OLOT

El Cusidor

Cusidor: Gloriòs cenacle de les estisores

Devall el sostre d'una cambra de parets blanquinoses, tapissades per multitud de patrons, esbatanada a la llum i a l'aire, bo i deixant traspuar carrer avall un zum-zum, monòton i acompassat, al mateix s'hi retalla la roba d'un vestit que l'investidura corporal i moral dels habitants de la ciutat. Nu a nu i per etapes, van passant-hi tots, des de el més guapo al més lleig, des de la més coqueta a la més xacrosa, vells i joves, tots el mateix si tenen la cara granelluda que fina com la *musolina*.

De cusidors, n'hi han hagut en tot temps. En l'antigor, el més gros de tots era el circ de Roma; he llegit que els gladiadors, s'hi cosien a punyalades. Aquest sistema de cusir, també es practicà en altres llocs que no era precisament el circ.

Tornant amb els nostres, tot i que s'hi parla de tot, tenen preferència els temes encaminats a la recerca d'averiguacions de l'estat momentani de les relacions amoroses que puguin haver-hi. (Aquest troç és curt però espès).

En aquests llocs, s'endevina a primer cop d'ull, si la *fulana* ha fet *ui* amb el seu *salao* o si aut aquell *manso* l'han posat amb condicions de banyar-se sense por d'ofegar-se. Nosaltres vertaderament, no en sabriem de veure-hi tan ràpid. Es qüestió de molta pràctica.

No obstant, continuant la tasca, que algun temps enrera va començar un nostre predecessor, *El Silf de les Rucals*, intentarem anivellar la balança passant a l'escalf de la llum solar, els drapets dels nostres més importants cusidors. Amb tot quan ens sia possible, alleugerirem les nostres bromes.

Demanem amb tot el cor, ens perdonin si se'ns n'escapa alguna de massa coenta. Sinó recomanem les fulles de bàlsam, puix que van molt bé per treure el foc.

En el número que ve
procurarem un cop certer
al cosidor més tafaner.

ZIS-ZAS

Olot és una ciutat trista?

Aquesta pregunta se'ns suggerí l'any passat al llegir les impressions que un periodista gironí abocà a *El Diluvio*, després d'haver visitat aquesta ciutat en plena festa major. Parlem-ne.

Si aquest *plumífer* gironí ens hagués vingut a descobrir després d'haver sojornat molts anys a París, no haguéssim trobat del tot desacertat l'apocament que nojà fins en els rostres que Déu

ens ha donat i potser hauria estat justificat de notar que cert ensopiment plana damunt la nostra atmòsfera... com en les altres ciutats i viles, on la gent viu honradament del seu treball i es diverteix amb mesura, sense necessitat de recórrer a les alegries fictícies del vi ni a cridòries baladreres. Però aquell periodista, ens enteràrem que viu a la no pas massa bullanguera ciutat de Girona, que no és pas precisament una sucursal del carnaval de Niça, per tant, no tenia cap necessitat de fer comparacions que podrien ésser enutjoses, en cas de que «El Diluvio» tiugués aquí més d'una dotzena de llegidors, (això no vol pas dir que siguem *anti-diluvians!*) i si no ens haguéssim fet el càrrec que aquell molt respectable reporter podia aquell dia estar influenciat per nombrosos fenòmens interiors—contrarietats, desenganys, cansament, perdre la manilla, neurastènia, el tric-trac del tren, la mitja horassa d'espera en l'ensopida estació d'Amer, l'haver sopat malament, l'haver fet la digestió amb dificultats i tants etc. com vulguin.—

Cert o no cert, aquell article on volia establir diferències entre els olotins i els baix empordanesos ens capficà força i d'ençà d'aleshores no hem parat de fer una atenció ben detinguda respecte a nosaltres mateixos. Un article com aquell...!

* * *

Hi ha un savi que diu que el primer que cal és conèixe's a un mateix. Tant deu referir-se als individus com als pobles. Fer un estudi d'un mateix és sempre interessant, majorment quan hom sap, vol i pot fer una tria de tots els defectes que no li escauen i quedar-se fet un mirall exemplar, per ésser exhibit en la primera fira de mostres que es presenti... en la secció de «ciutadans model 1927...» o l'any que s'escaigui.

Desinteressadament, pacientment, imparcialment, hem passat nou mesos fent aquest estudi, les dades del qual tenim arxivades, catalogades i documentades. Es una memòria completa feta amb totes les precaucions i estem convençuts haver batut el record de la «Psicologia olotina comparada amb altres poblacions catalanes».

Per informar als nostres estimats llegidors lleugerament, sols els direm per avui que havem consultat forasters, interviuat turistes, interrogat excursionistes, demanat detalls a tota mena de viatjants, arreplegat converses caçades al vol i hem recullit comparacions fornides per tota mena de gent que a més de conèixer Olot, coneixen i han viscut o visitat altres poblacions d'ací i de fóra i s'han fixat bé en cada una d'elles.

En altre article informaré del resultat interessant de l'enquesta que no dubto plaurà als que no els hi sigui indiferent ni molesta.

A reveure, doncs.

SALT-PASSER

Aficionats al Bon Caf 

Quan volgueu saboreixar-lo
fort, aromàtic i concentrat,
demaneu

Caf  Exprés

a l'establiment situat al
Passeig de Blay, n.  2, a on
veureu que diu "Caf  Sport".

All  funciona a la vista del
públic la famosa Cafetera
EXPRÉS IDEAL.

Adem s, s'hi serveixen tota classe d'Aperitius,
Refrescos i Licors de les millors marques

Tot acaba amb l

Es un (niño bien) molt fi
no veu aigua ni vi
Champagne si si
Manzanilla? Ja ho crec que si.

Ell vol presumir
i com que es oloti
corbata o corbatí
treu a relluí.

Gais baix qui'n patí
tant bufó, tant ratolí
tant....., tant cursí
i aquells llavis de carmí,

Ell es creu aïl destí,
que les nenes fa sofrí
per poguer-ho així d'í
té capgirat el magí.

Tutti

—Qui t'ha tallat els cabells que són tan ben tallats
i sense escales?

—Un que de tan bé que ho fa té totes les dones
a casa seva.

—Debeu esperar molt, fins que us toca la tanda?

—No noi, no; com que va molt depressa a tallar-los
moltes vegades encara no arribes ja et toca.

NOSTRE PA DE CADA DIA

CAPITOL I

En un dels nostres estrets carrerons, als que tenim la pretenció d'anomenar carrers, encara que sols hi pugui passar un carretonet, en algunes hores del dia sembla talment la rambla dels ocells de la ciutat comptal.

Això els que viuen en les cases properes a la que detallaré, podrien creure que és alusiu a les pobres orenetes que de bon matí i cap al vespre fan els seus xiscles posades en els fils-ferros de l'electricitat. No, no és això a ço que jo em refereixo, sinó al cusidor que té la senyora Mònica, aquella senyora que sap el que és un taller de modista, aquella senyora que sap i compren quan deu renyar amb cara sèria, quan fent la mitja rialleta, en fi, és aquella que molts al veure-la cantant i riënt en mig de les noies, creuria que n'hi falta un bull.

Es aquest cusidor el que s'assembla a la rambla dels ocells quan totes o bona part de les noies que aprenen de cusir s'hi troben reunides, doncs amb les cançons, els pardalets del seu

cap sembla vulguin desgranar el repertori que han pogut agarbellar durant el dia.

Un que vulgui sentir el chor d'una companyia de sarsuela, i si es fixa bé sentint la veu de la característica i tot, no li costarà cap calè. Pot escullir de tota la platea el que vulgui. La funció es desenrotlla darrera dels giradors. Vull dir que no podrà veure cap noia però pot posar-se a primera fila (sota del balcó) i escoltar el repertori.

Agachate Pedro—Agachate Juan—(Això deu cantar-se amb la tonada d'«El Huesped del Sevillano.

Ay, madamè—madamè—madamè por Dios—(això amb un aire de fox-trot que avui els professionals del ball anomenen *Charleston*).

Des de Batet jo n'estic contemplant—(això amb música de l'escala de Milan, doncs és d'on hom va sentir-ho per primera vegada.)

En fi, no s'acabaria mai el repertori que es pot oir cada dia.

Doncs, com deia, en aquest cusidor, ja fa molt temps, aprenia de cusir la Quimeta. Era

Notes de Societat

Demà, si a Déu plau i no plou, el nostre bon amic l'Emili Sala portarà el penó de la processó de Nostra Dona del Carme. Dades les moltes simpaties en que compta el nostre bon amic, creiem que l'acompanyament serà molt lluit.

✿ El nostre incomparable amic en Josep Arbat s'ha vist pare per primera vegada d'una criatura que ha tingut la seva senyora. Desitgem que se'n vegin moltes alegries i que no els plori a les nits.

✿ Ha sortit d'estiuieg amb la seva família per les delicioses platges de Cadaqués, el nostre distingit i particular amic en Pepet Oliveras.

Desitgem que les pesqueres no li eclipsin les caceres.

✿ També a l'Estartit es troben disfrutant de la calor la família del nostre dilecte amic en Joan Fortet.

Els hi desitgem un bon sol i que es tornin força morenos.

✿ Són ja entre nosaltres nombroses famílies de la (colònia veraniega).

A totes els hi desitgem una bona estada i que veritables rialles fresques com l'aigua de Sant Roc, ixin del fons de.....

✿ Corren rumors de que s'està organitzant la celebració d'un aristocràtic ball, baix la direcció de distingits joves de la nostra bona societat.

Com no hi faltarem ja en parlarem.

✿ Quantes vegades en Casi va al casi-no?
En Casi, casi no va al casi-no.

✿ Hem vist dipositada en el nostre museu una capçalera que ens ha semblat preciosa.

Nosaltres no entenem amb pintura, però un que hi entengués de segur que diria que és escola italiana.

✿ N'Enric Quintana, (gràcies a Déu, es troba entre nosaltres rebent els cuidados que necessita la seva malaltia.

Desitgem poder-li estrenyer la mà prontament sà i ple de salut.

¡¡Poetes, Poetesses!!

Gran Concurs de poesies humorístiques amb valiosos premis. La poesia ha d'ésser feta del modo que cada ratlla comenci amb una lletra de «Rialles», així:

Riu la donzella enamorada quan la porten a l'altar

I riu la mamà contenta si pot al gendre collar.

Alegrois els primers dies, alegrois els primers temps,

Les carícies de la lluna fan els nuvis molt contents.

La lluna però ¡s'amaga! i altre volta, ja la ballem.

Es la prosa de la vida, que hi farem

Si la sogra és dolenta ¡que patirem!

---

una noia que encara que treballava a la fàbrica ningú que no la conegués com nosaltres, i que la trobés pel carrer amb la seva bateta amb coll i punys blancs sobre el fondo blau del vestit, podia pensar que la fortuna fos més propícia amb aquella noia.

Tenia els ulls negres com una mora, els cabells rinxolats, d'un rinxolat juganer, que no era uniformitat com el cap dels negres, una boqueta que semblava un pinyonet que cada vegada que s'obria deixava veure dos rengles de dentetes blanques i d'una mateixa mida com si fossin fetes amb motllo que tenien un bon contrast amb el vermell dels llavis.

Unes línies ben trassades com si un gran artista s'hagués entretingut en dibuixar-la, era el complement d'aquella xicofa i el que feia endevinar en la Quimeta una noia de les que el jovent diu «Una dona ben feta».

L'època de la nostra novel·leta es desenrotllà ara fa anys en el mes en que comencen les calors i que tota aquella gentada que tot l'any viu a Barcelona s'escampa per la part de muntanya, els uns perquè les mosques no els molestin tan com a casa seva (i per demostrar-ho lloguen

una casa de pagés que té el femer sota el seu balcó), d'altres perquè el metge va manar-ho i també trobareu que els més pocs surten perquè els néns necessiten que s'els premi passant un mes de vacances per l'alegria de no tenir suspens.

Dels forasters, encara que sempre trobareu excepcions, els nois s'entretenen trencant els plansons dels arbres que primer els venen a mà mentre fan via cap a S. Roc o bé Font Moxina perquè els facin de bastó que de retorn de passeig el llensaran perquè no tinguin de passar per el Firal o carrer Major amb una cosa tan cursi.

Les noies ja és diferent, cada dia les trobareu per les voreres del riu (per recordar les tardes dels banys de Sant Sebastian a Barcelona) llegint algun llibre del que el text necessita concentrar-hi tota la seva atenció.

Això fa que s'els hi dispensi l'entreteniment de la mà que no aguanta el llibre. Saben que fan les ovelles quan pasturen?

Doncs així mateix els ditets d'elles van escapsant les fulles que troben; però com estant tant abstretes amb el llegir no hi posen *esment*.

(Seguirà)

*Als pintors
de colors
els direm
ço que veiem*

(per ordre de sorteig)

L'Iu Pascual
original
com cal.

En Solé
pinta bé
igual en Gussinyé.

En Mallol
de Sant Privat i del M..ol
en fa tants que vol.

En Mir
qui ho ha de dir
ja pot servir.

En Pujol
pinta quan vol
. . . . . ol.

Vayreda? Si.
no sé si usa carmi
però pinta un verd molt fi.

L'Olivet
Déu ni doret
força maduret.

Barnadas heu dit?
jove, eixerit,
gasta bon colorit.

Galwey. Què serà?
un que sap que fa
i no es cansa de pintà.

En Mas...
està molt gras
però pinta sens embarràs.

En Valls
sense fè escarafall
fa grans treballs.

En Domenge
pinta bé
tant els dies feiners
com els diumenges.

Per més que ens hi
hem trencat la closca
ens ha sigut impossible
trobar el rodolí d'en
Domenge.

Preguem a tots els que trobin que aquestes ratlles s'assemblin en alguna nena, faci el favor d'enviar-ho per medi del buçó que tenim a la porta. Si posen la seva direcció, els que tinguin més cop d'ull reberan un obsequi que els hi farà la REDACCIO.

El número vinent, com que el mercat de valors femenins és extensíssim, montarem un servei especial de **BORSA DE HERMOSURA**

Carta des de Barcelona

Estimats amics: Amb vertadera joia veig que vos recordeu de mi. Els bons amics han d'ésser així. Mercès.

Accepto amb satisfacció l'encàrrec que em feu de corresponsal de «Barcelona y sus misterios» però tot i que ho faré amb gust i tant bé com sàpiga, no se si en sortiré reeixit. Llàstima que els companys d'estudis universitaris siguin ja ací Olot, ja que amb ells aquí les seves malifetes són prou per omplir unes quantes quartilles (són tan corridos els dilectes). Hi ha una «Cupletista» que els hi ha fet la biografia a la majoria d'ells de tan be que els coneix.

En lletres successives vos trametaré quelques noves que crec vos interessarant força.

Affm. vos estreny la mà,

FERRAN DE LA GRANOTE

Barcelona, Juliol.

GRAN TALLER DE LAMPISTERIA

TREBALLS DE TOTES MENES
ESPECIALITAT EN APARELLS SANITARIS

ABANS DE FER UN TREBALL
CONSULTEU PREU
I PRESSUPOST

A

FRANCESC GÜELL

PRESÓ VELLA, 3

OLOT

J. ISERN

SELECTES CONFECCIONS EN SASTRERIA

COMPLET ASSORTIT D'AMERICANES I

PANTALONS D'HOME DES DE PTES. 40

VESTITS DE NEN DES DE 20

27 - Sant Esteve - 27

Esports

Foot-ball

Olot, 5.-Bisbal, 2

Aquest fou el resultat

*(Tot això ho hem copiat
d'un periòdic local,
que el seu cronista
sempre ho fa igual.)*

Nosaltres que, segons aquest cronista, no entenem amb futbol (*ni sus derivados*) ens abstindrem de fer la ressenya del partit, ja que fa dies que ell ho ha fet (al inrevés); ens limitarem a comentar els incidents.

Comença el partit; encara no ens en adonem, es torna a començar.

—Caram, que ha passat?

—En Saez ha fet un gol—ens diu un del costat.

—Carai, que ràpit! Si continuen així ens faran malbé la xarxa, ara que és nova.

El porter bisbalenc es llueix deixant passar un altre tanto. (Aplaudiments i enflairada de flor d'En Bassols).

Els de La Bisbal s'enfaden i ens en encolen un.....

Pit!.. pit!.. pit!... Tres pits i s'ha acabat la primera part.

Es comença la segona part, que és més moguda que la primera, encara que ens hem descuidat de dir que un jugador es va abraçar amb un espectador i es feren una ma de petons (devièn ésser de família); continua el joc, i hi ha un jugador bisbalenc que sembla que estudia per orador, perquè no calla mai i fa raons a ne'l del pito, fins que se'l retira del camp; es veu que aquell era el manyac de l'equip, perquè el seguien molts d'altres.

De cop veiem que hi va En Bartrina (que és una espècie de *arréglalo todo*) i al cap d'un rato, efectivament, veiem que ja els ha convençut, i torna a sortir amb el marrà i tot; ja sembla que no passarà res més, però aquell mateix jugador no sabem que va dir de cara al públic, que de sobte veiem saltar, com qui salta la barrera, En Castells, donar tres passes amb aquell aire de «deixeu-lo que me'l menjo», però es veu que de cop va pensar: «si me'l menjo no jugarà», i se n'entornà amb aquella tranquil·litat d'ànims. Més val així.

S'acaba el diguem-ne partit, amb 5 a 2.

Aquest fou el resultat. S'acaba com s'ha començat.

La retirada d'En Güell

Era la tercera vegada en un dia que sentia el mateix: «En Güell s'ho plega», i aquesta vegada el que m'ho deia no em deixava lloc a dubtes.

—¿Però vols dir que serà veritat?—insistia jo.

—És més que veritat, és un fet ja, i si vols seguir-me a la meca, pots saber detalls que tal volta puguin convenir-te.

No m'hi voreix pensar gens; el meu afany era esbrinar encara que tingués de fer pota a la manilla, i això que és la meva flaca.

—¿Però vols dir que.....?

—Deixo a la meva mà, ja veuràs com només de tocar el botet, com canten les guatilles.—

Voreix seguir-lo sense mirar per on passàvem, tan era l'embrollament de preguntes i coses que ballaven per el meu cervell, ¿i el mig centre qui el farà? i el capità?... i la parauleta aquella de «veterà» que l'estufava tant quan li deien, voldrà deixar d'ostentar-la? però si els partits no tindran cap alicient no poguent veure aquells xuts als núvols i aquells crits de «apa Testos que ets l'amo.....»

Encara no havia sortit del capficament quan el meu company em preguntà que volia.

—Caté?—

—No, til·la.—Em convenia calmar-me per fer bona atenció a ço que anava a sentir, doncs la rodona de sempre feia un xaragall extraordinari; qui en deia una, qui en deia una altra, ço que l'acompanyant ho aprofità per posar el dit a la llaga.

—Es així, hem diuen; les causes no les sabem certes, però es diu que si la família....., que si el nen..... que....

—Ah? ja. Però i la Junta quin paper hi juga?—

—Oh, la junta fent-se càrrec de tot i per el bon comportament de que ha donat proves, pensa fer-li un homenatge digne de tenir-se en compte. Rieu-s-en del de l'Alcàntara! L'endemà d'assabentar-se'n, ja tenien la cooperació de tots els veterans que han desfilat per l'Olot.

—Però, que pensen fer?—

—En primer lloc, formaran un equip capitanejat per el nostre Testets, de tots els veterans, disputant-se amb els titulars.

—Però si no hi haurà oli per mitja vetllada!

—Oh, ja s'entrenaran! També es te pensat fer arbitrar a persona molt renomada, i segons rumors, fins han escrit a n'En Lindbergh per tirar el kik-off en avió.

—.....—

—També els jugadors actuals tenen proposat, com a desagravi de quan va pendre estat matrimonial, que no varen fer-li ni el més petit obsequi, reunir unes pessetes per a comprar-li un present, això apart del de la Junta, o més ben dit, dels socis que en aital dia vulguin fer acte de presència al camp.

—Això és magnànim!

—Deixeu, que no s'acaba aquí la cosa; seria poc. Ja vos he dit que serà millor que el de l'Alcàntara. Figureu-vos que s'organitza un tec en honor d'ell i d'En Compte, (que també s'està preparant el seu homenatge), que podran pendre part tots els socis i no socis que vulguin, mitjansant unes pessetes per tikit, que ho anunciaran oportunament i que volen que sigui amb tota esplendidesa.

—Tenen ja destinat on serà?

—No se sap del cert si a l'Hotel Sant Esteve o a càn Xaranga; allí on pugui fer-se més barrila.

—I d'En Compte? Crèia que ja ho tenien oblidat això.

—Com que hauria estat molt vist que fessin primer el del nostre capità, s'acordà fer-lo abans, donant-se ja per data segura el dia 17 del corrent, comptant amb els mateixos elements i circumstàncies de l'altre.

—.....—

Ja no volia saber més; la til·la presa i ço que acabava de sentir, me calmaren per complert els nervis, i posant-me el peu al pit, vaig tenir d'exclamar: Un dia o altre tenia de ser! Tenen raó; s'ho mereix!

Automobilisme

Els hi agrada la coca i van molt enflocats, fant molt barullo per el Carrer Major i mai s'entenen.

Motorisme

S'estan entrenant activament els nostres entusiastes motoristes.

Els R-Ocells volen que fa por; (de tant en tant, per això, paren el vol i cauen). Pacència, l'afició ho és tot.

En la pròxima carrera es dona per descomptat l'èxit del Campaner.

Diumenge passat anaren cap a l'Empordà: no sabem com va anar perquè sortiren a les cinc i mitja de matinalda, i en aquella hora encara clapàvem.

Ciclisme

Les bicicletes aviat arribaran; ara fan la volta a França.

Dissabte, però, n'arribà una procedent de la Cantina.

Boxa

Nosaltres ens estem entrenant activament.

Tennis

A la pista del davant de la torre del senyor Malagrida, encara no s'hi han començat els partits.

CAÇADES AL VOL

Seguint la nostra habitud de fer *paseos nocturnos al vespre*, passàvem per una de les voreres del Parc tot comentant la magnificència del mateix, quan de improvist sentim ¡xap! com d'algú que cau a l'aigua. En aquella hora tirar-se a l'aigua? si no era una granota no podia ésser altre cosa que un suïcidi: correm com podem per si son necessaris els serveis de la ciència i a l'arribar allí ¡oh!... paradoxa, és un gos que s'està banyant tranquilament i ens mira d'una manera com si ens digués: tontos, que no ho compreneu que això és una banyera ideal?

Vàrem marxar amb propòsit de no fer-ne cas per més xaps que sentíssim.

☛ Darrerament Georges Clemenceau ha estat entrevistat per Marise Querlin, de «Le Journal». I entre altres coses ha dit: «cal no dir mai el que hom sent ni el que hom sap ni el que hom veu.

Nosaltres com que no tenim el talent de l'il·lustre polític, ho farem tot al revés.

☛ Dies enrera llegírem a la «Publi»: «Barcelona Ciutat rentista», com a conseqüència d'una investigació. Nosaltres ens hem informat pel que fa referència a la nostra ciutat i... Déu n'hi doret els que tallen el cuponet.

☛ El dia de Sant Cristòfor un senyor molt mudat amb sabates a le dernier cri i per més senyes portava barret de palla, va prendre un aperitiu amb les seves corresponents olivetes, assentat en un dels cafès del nostre Firal.

Jo que tinc un ull que deixeu-ho anar vaig veure que tenia la paciència de trencar tots els palillos i que prenia les olives amb la forquilla dreta, que tothom coneix per la mà.

Preguntat perquè liensava els palillos va dir:

—Home és una cosa, que si voleu, és més neta la mà, doncs els palillos no saps mai qui és el que te'ls ha posat i si portava o no les mans netes.

No vaig replicar però avui li preguntaré: ¿Voleu dir que no és més net el palillo que la mà

vostre després de donar-la a una dotzena de persones que vareu saludar en el transcurs de menjar les olives?

☛ Preguem a un senyor que quan es vesteixi prengui una mica de cura de repasar-se bé ans de sortir al carrer, no perquè fassi *cine* sinó perquè no torni a resultar que's posi la corbata sobre la tireta de la camisa i es descuidi el coll sobre la calaixera.

☛ A la societat dels carnicers («Industria y Comercio»), hi ha un parell de conserges que són un model. Tenen ordre d'empaitar a qualsevol que tingui la gosàdia de ballar, i ells afanyosos de complir amb llur deure, os envesteixen de sec a sec, encar que dissimuladament i poc a poc aneu al balcó a prendre la fresca. A n'això res hi tenim que dir-hi, puix de no fer-ho en aquesta forma serien molts els abusos que es cometrien. Però, el cas que es donà fa alguns dies, mereix comentar-se.

A l'anar un jove a acompanyar la balladora a n'el seu lloc i estant encara dirigint-li els mots de comiat, veié amb sorpresa allargar-se davant dels ulls la mà mendicaire d'un dels conserges al·ludits, reclamant-li la *pela* corresponent.

No tanta gana senyors! fóra preferible que en cas de no existir la confiança a n'els mateixos socis, es demanés quelcom de garantia a mida de que vagin entrant, abans de cometre un acte que està força renyit amb la cortesia.

☛ «La Vanguardia» del dia 7 a la pàgina 19 portava un episodi que traduït al català diu així:

«Un italià borratxo va promoure un desconuonal escàndol en un cabaret i empaitant als amos, empleats, consumidors i policies va quedar-se sol, trencant miralls i vaixela. Per la seva detenció fou precis tirar-li un llas.»

Aquesta notícia no és pas de l'Oeste, que compten amb Sheriffs i policies de caball, sinó d'Oviedo.

☛ De la mateixa pàgina i del mateix dia: «Aquest dematí davant de la presó, varis gitanos s'han barallat a mossegades i cops de pal.» Suposem que devien fer-ho perquè així es van estalviar les llicències d'arma. Segurament que devien menjar molts brassos de gitano.

¡¡Atenció. Importantíssim!!

No delxen de comprar el pròxim nombre de «RIALLES».

Un gavadal de Caricatures i ninots pela nostres castiços dibuixants.

Col·laboració d'eminents plumífers.

Garage i Taller de Reparacions

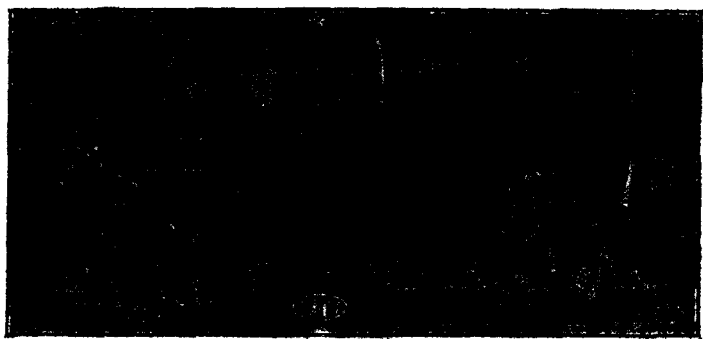

AUTOS DE LLOGUER

DE L'ACREDITADA MARCA

O. M.

ESPECIALITZATS PER A NOCES I BATEIGS

VENDA DE BICICLETES I MOTOCICLETES

B. S. A.   MATKLESS   AUTOMOTO

MIQUEL BAUS

HOSPICI, 9

TELEFON 174

OLOT

Noticiari

Se'ns diu que el mes d'agost s'obriran uns banys.

(Ho havien de fer aquest mes però per causes agenes a la voluntat dels organitzadors, els hi ha estat impossible, això segons ells). I que les carbasses que s'utilitzaran seran les obtingudes pels nostres estudiants, que en total sumen la respectable quantitat de 22. ¡Aquells Catedràtics!

= Uns turistes que visitaren la nostra ciutat, notàren que els pobres eren més propietaris que els rics.

Si algú ho posa en dubte que miri les construccions de l'aixamplis dels pobres i les que s'edifiquen en el dels rics.

Que facin el *Debe* i l'*Haber* i trauran el saldo.

= La minyona de càla Quilma és una noia que sap molt de servir, però hem notat que té la dèria de voler que els pans de barra tinguin més de dos crostons i així acontentar a tothom. El dia que un forner inventi això, creiem que es farà ric.

= Diuen que té fama d'oradò el not gran d'en Tegidó (però a mi em sembla que no).

= Contra la dita popular de que els del pont son beneïts, aquest any han fet molt el sèrio i s'han tornat savis.

El dissabte al vespre gallarda i sardanes molt animades. Els hostals pleníssims. A casa d'un bomber s'encén un fanal; entre la gallarda hi ha un peix que diu «per peix bó en Xambó». *Hombre Jambón!*

El diumenge tots els actes concorreguts: una processó lluidíssima, no hi faltava ningú del barri. El senyor Rector hi feu un parlament que degué convèncer a tothom. El vespre a càl Pastor s'hi va ballar de debó.

Dilluns tornaboda a la Salut i altra vegada ball a càl Pastor, tot molt animat i tots els dies plé de nenes boniques, que és per això que nosaltres no hi ferem falta.

= S'ha inaugurat amb èxit el nou enllumenat públic del Passeig de Blay, «Firal».

= Dissabte passat es feu una aposta sobre qui arribaria primer de la Cantina a Olot, entre en Rossell amb moto i en Surroca amb bicicleta. Guanyà en Surroca, perquè en Rossell a un giravolt de la carretera tingué la desgràcia de caure. Sortosament les ferides foren lleus.

Més tard un auto ocupat per varis joves i en el qual hi anava un dels postors, tingué la desgràcia de que passés un jovenet en el moment de travessar un encreuament de carrers, atropellant-lo. Sortosament les ferides no foren de l'importància que hom creia en els primers moments.

Felicitem en Surroca per l'èxit (sobretot perquè ho celebrarem a costa seva), com també lamentem el succeït, i desitgem un prompte restabliment als ferits.

= Les obres d'enllaç de carreteres, després de varies reunions i de fer molts càlculs s'ha aixemplat més de 5 centímetres el tros de davant de càl Artigues. Si aquestes coses van prosperant en algú tros podran passar-hi quatre carruatges a la vegada.

= En el ball de «l'Indústria» del dia 3 varen passar dos casos curiosos.

Dos joves bastant llargs, a l'asseure's en un dels bancs del jardí se'ls hi va trencar. No sabem si és per el pes que feien o si el banc estava mal posat.

Després de tocar uns balls la concurrència va minvar per la meitat però no va ésser que les persones marxessin després al cap d'una estona les unes de les altres, sino tótes de cop. Vàrem estranyar-nos de la presa que portaven per anar a dormir però tot seguit vàrem tenir la incògnita.

D'alguna de les cases del costat devia explotar el dipòsit d'essència de violeta que va arribar fins als nostres nassos un perfum no gaire agradable, ço que motivà que també ens retiréssim sense veure com acabava dit ball. Desitgem que no es repetelxi l'incident, i que prenguin la precaució dels dies de ball tenir les aixetes ben tancades.

= En l'ideal Park està actuant la Companyia Bové-Torner de la que en el número vinent dsnarem raó de les obres que posarà en escena. Ahir no hi varem anar perquè no teníem *passé*.

= En el «Centre Obrer» s'estant ultimant els assaigs per l'obra que es posarà en escena el dia 25. Promet ésser un èxit donat l'interés en que estant estudiant tots els que componen el quadre d'eficionats.

Desitgem un bon encert a tots aquells bons amics en el dia de la funció.

= Ha estat demanada la mà d'una formosa nena de 17 anys d'edat que viu al pont per un viduo del carrer d'en Fontanella. Nosaltres protestem d'aquest atemptat a la natura i perquè la nena en qüestió ens agrada molt!

¡Senyor viduo no hi ha dret!

= A una gorristeria del carrer de Sant Esteve, diumenge una dependenta trencà un vidre d'una manera originalíssima.

No es lamentaren desgràcies personals.

Admetem col·laboració. = Dels treballs enviats en són responsables llurs autors.

A la nostra redacció hi tenim buçó per el que tinguin a bé enviar-nos.

Imp. de P. Anbert.—Carrer Superior, 35 i Nou de S. Antoni, 7.—Olot

Sempre rento la meua roba amb el sabó marca

LA PICADORA

ja que m'he arribat a
convèncer de la seva
suavitat, finura i econo-
mia, tant pel seu preu
com per lo bé que neteja
i fa que es conservi
sempre en bon estat la

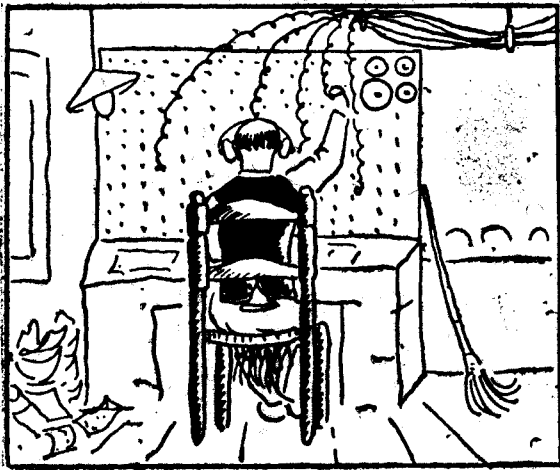
 roba

DE VENDA A TOTS ELS ESTABLIMENTS

Canvi de línies

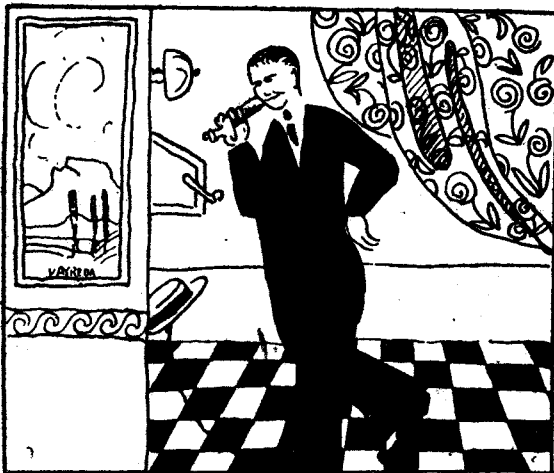

Abans

Ara

Comunicacions

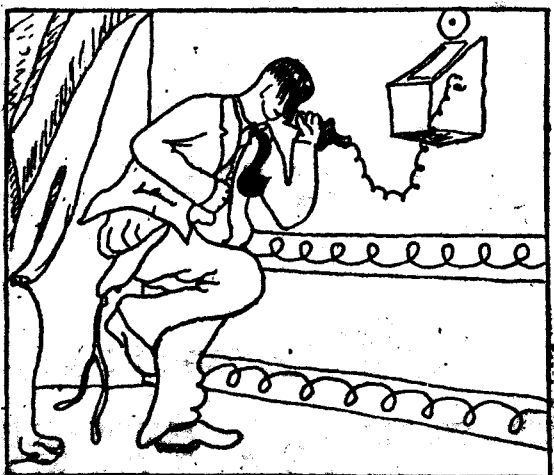

Senyoreta?... Vol posar-me al n.º 100?

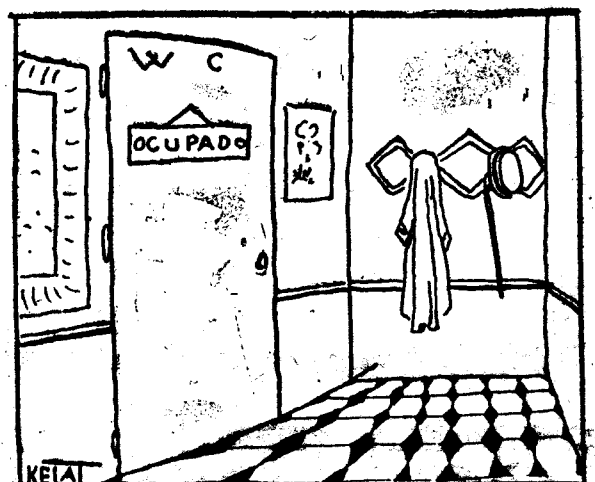

Li poso... li poso desseguida

Sala d'espera

M'hi posa o no m'hi posa?

Estan comunicant